

JÓZEF STALIN NIE ŻYJE

Od Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR.

Do wszystkich członków partii, do wszystkich ludzi pracy Związku Radzieckiego.

Drodzy Towarzysze i Przyjaciele!

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR z uczuciem głębokiego bólu powiadają partię i wszystkich ludzi pracy Związku Radzieckiego, że 5 marca o godzinie dziewiątej minut pięćdziesiąt wieczorem, po ciężkiej chorobie zakończył życie Przewodniczący Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarz Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Józef Wissarionowicz Stalin.

Przestało bić serce współbojownika i genialnego kontynuatora dzieła Lenina, mądrego wodza i nauczyciela partii komunistycznej i narodu radzieckiego — Józefa Wissarionowicza Stalina.

Imię Stalina jest bezgranicznie drogie naszej partii, narodowi radzieckiemu, masom pracującym na całym świecie. Wraz z Leninem Towarzysz Stalin stworzył potężną partię komunistów, wychował ją i zahartował; wraz z Leninem Towarzysz Stalin był źródłem natchnienia i wodzem Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, założycielem pierwszego na świecie państwa socjalistycznego. Kontynuując nieśmiertelne dzieło Lenina, Towarzysz Stalin poprowadził naród radziecki do historycznego w skali światowej zwycięstwa socjalizmu w naszym kraju. Towarzysz Stalin poprowadził nasz kraj do zwycięstwa nad faszyzmem w drugiej wojnie światowej, co w sposób zasadniczy zmieniło całą sytuację międzynarodową. Towarzysz Stalin uzbroidł partię i cały naród w wielki i jasny program budowy komunizmu w ZSRR.

Śmierć Towarzysza Stalina, który oddał swe całe życie ofiarnej służbie dla wielkiej sprawy komunizmu, jest najcięższą stratą dla partii, dla mas pracujących Kraju Rad i całego świata.

Wiść o zgonie Towarzysza Stalina wzbudzi głęboki ból w sercach robotników, kolchoźników, inteligencji i wszystkich ludzi pracy naszej ojczyzny, w sercach żołnierzy naszej mężnej armii i marynarki wojennej, w sercach milionów ludzi pracy we wszystkich krajach świata.

W tych dniach pełnych bólu wszystkie bratnie narody naszego kraju jeszcze bardziej zespalają się w wielkiej zwartej rodzinie pod wypróbowanym kierownictwem partii komunistycznej, stworzonej i wychowanej przez Lenina i Stalina.

Naród radziecki żywi bezgranicznie zaufanie i przepojony jest gorącą miłością do swej ukochanej partii komunistycznej, bo wie, że służenie interesom narodu jest najwyższym prawem całej działalności partii.

Robotnicy, kolchoźnicy, inteligencja radziecka, wszyscy ludzie pracy naszego kraju nieugięcie realizują politykę, opracowaną przez naszą partię, odpowiadającą żywotnym interesom mas pracujących, zmierzającą do dalszego wzrostu potęgi naszej socjalistycznej ojczyzny. Słuszność tej polityki partii komunistycznej potwierdzona została przez dziesięciolecia walki, doprowadziła ona masy pracujące Kraju Rad do historycznych zwycięstw socjalizmu. Natchnione tą polityką narody Związku Radzieckiego pod kierownictwem partii niezachwianie krocą naprzód ku nowym sukcesom budownictwa komunistycznego w naszym kraju.

Masy pracujące naszego kraju wiedzą, że dalsza poprawa dobrobytu materialnego wszystkich warstw ludności — robotników, kolchoźników, inteligencji, maksymalne zaspokajanie stale rosnących potrzeb materialnych i kulturalnych całego społeczeństwa zawsze było i jest przedmiotem szczególnej troski partii komunistycznej i rządu radzieckiego.

Naród radziecki wie, że wzrasta i krzepnie zdolność obronna i potęga państwa radzieckiego, że partia ze wszech miar umacnia Armię Radziecką, Marynarkę Wojenną i organy wywiadu, aby stale wzmacniała naszą gotowość do udzielenia druzgocącej odpłaty każdemu agresorowi.

Polityka zagraniczna partii komunistycznej i rządu Związku Radzieckiego była i jest niewzruszoną polityką utrzymania i utrwalenia pokoju, polityką walki przeciwko przygotowywaniu i rozpętywaniu nowej wojny, polityką współpracy międzynarodowej i rozwoju stosunków handlowych ze wszystkimi krajami.

Narody Związku Radzieckiego, wierne sztandarowi proletariackiego internacjonalizmu, umacniają i rozwijają braterską przyjaźń z wielkim narodem chińskim, z masami pracującymi wszystkich krajów demokracji ludowej, więzy przyjaźni z masami

mi pracującymi krajów kapitalistycznych i kolonialnych, walczącymi o sprawę pokoju, demokracji i socjalizmu.

Drodzy Towarzysze i Przyjaciele! Wielką siłą przewodną i kierowniczą narodu radzieckiego w walce o zbudowanie komunizmu jest nasza partia komunistyczna. Żelazna jedność i niewzruszona zwartość szeregów partii — to główny warunek jej siły i potęgi. Zadaniem naszym jest strzec jedności partii jak źrenicy oka, wychowywać komunistów na aktywnych bojowników politycznych o wcielenie w życie polityki i uchwali partii. Wzmocnić jeszcze bardziej więź partii z wszystkimi ludźmi pracy, z robotnikami, kolchoźnikami, inteligencją, albowiem w tej nierozdzielnej więzi z narodem tkwi siła i niezwyciężoność naszej partii.

Partia widzi jedno ze swych najważniejszych zadań w tym, aby wychowywać komunistów i wszystkich ludzi pracy w duchu wysokiej czujności politycznej, w duchu nieprzejednania i niezłomności w walce z wrogami wewnętrznymi i zewnętrznymi.

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, zwracając się w tych bolesnych dniach do partii i narodu, wyrażają niezłomne przekonanie, że partia i wszyscy ludzie pracy naszej ojczyzny zespolą się jeszcze bardziej wokół Komitetu Centralnego i Rządu Radzieckiego, zmobilizują wszystkie swe siły i energię twórczą do realizacji wielkiego dzieła budowy komunizmu w naszym kraju.

Nieśmiertelne imię Stalina żyć będzie zawsze w sercach narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości.

Niech żyje wielka niezwyciężona nauka Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina! Niech żyje nasza potężna ojczyzna socjalistyczna! Niech żyje nasz bohatercki naród radziecki! Niech żyje wielka Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego!

KOMITET CENTRALNY
KOMUNISTYCZNEJ PARTII
ZWIĄZKU RADZIECKIEGO

RADA MINISTRÓW
ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH
REPUBLIK RADZIECKICH

PREZYDIUM RADY NAJWYŻSZEJ
ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH
REPUBLIK RADZIECKICH

Moskwa dnia 5 marca 1953 roku.

**Do robotników, chłopów
i inteligencji pracującej!
Do kobiet polskich
i młodzieży!
Do żołnierzy polskich!
Do narodu polskiego!**

Towarzysze i Obywatele!

Cała postępową ludzkość z najwyższym bólem przyjęła tragiczną wieść o zgonie największego człowieka naszych czasów — Józefa Stalina.

Wraz z narodami Związku Radzieckiego szczególnie głęboko i boleśnie przeżywa ten wielki cios naród polski, który Towarzyszowi Józefowi Stalinowi zawdzięcza swe wyzwolenie z ponurej hitlerowskiej niewoli, swe odrodzenie, odzyskanie przastarych ziem polskich, utrwalenie swej niepodległości.

Masy pracujące Polski wiedzą, że ich historyczne przeobrażenia społeczne, wyzwolenie z jarzma obszarników i kapitalistów, zdobycie władzy przez lud pracujący i umocnienie państwa ludowego, olbrzymie osiągnięcia w budowie nowego życia — wiążą się nierozdzielnie z braterską pomocą narodów radzieckich, z serdeczną troską i ojcowską opieką wodza i genialnego nauczyciela mas pracujących całego świata, wielkiego przyjaciela naszego narodu — Józefa Stalina.

W tej ciężkiej chwili z największą mocą odczuwamy serdeczną i nierozdzielną więź narodu polskiego z wielkim krajem radzieckim.

W tej ciężkiej chwili głębiej niż kiedykolwiek odczuwamy niezwykłą siłę i zwartość całego światowego obozu pokoju, którego natchnieniem był, jest i będzie Józef Stalin.

Mocniejsza niż kiedykolwiek jest nasza spójna idea i braterstwo w walce o pokój, wolność narodów i socjalizm, której wzór daje nam wielka bohaterka partia Lenina i Stalina.

Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Rada Ministrów i Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wzywają masy pracujące i cały naród polski do złożenia hołdu nieśmiertelnemu wodzowi ludu pracującego całego świata.

Wcielając w życie jego nauki, wzmacniamy nieustannie zwartość, siłę i jedność naszego narodu w walce o pokój i socjalizm!

Codzienną twórczą i ofiarną pracą rozwijamy naszą planową gospodarkę narodową — podstawę wzrostu dobrobytu i kultury całego ludu pracującego!

Otoczamy troską i miłością Wojsko Polskie — wierną straż naszych granic i wolności naszej Ojczyzny!

Wzmacniamy nieustannie czujność wobec wszelkich nikczemnych zakusów imperialistycznych podżegaczy wojennych — wrogów Polski!

Pomnażajmy siły naszego państwa ludowego — ostoję naszej niepodległości, a zarazem ważnego i niezłomnego ognia światowego obozu pokoju, którego sztandarem jest Stalin!

Z imieniem Stalina, uzbrojeni w jego naukę, łamiąc opór wrogów i zaciekśniając więź braterstwa z narodami ZSRR kroczymy zwycięsko naprzód pod przewodem klasy robotniczej i jej partii do ugruntowania naszej niepodległości, pokoju i socjalizmu!

KOMITET CENTRALNY
POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ
PARTII ROBOTNICZEJ

RADA MINISTRÓW
POLSKIEJ
RZECZYPOSPOLITEJ
LUDOWEJ

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ
RZECZYPOSPOLITEJ
LUDOWEJ

Warszawa, dnia 6 marca 1953 r.

Biuletyn o stanie zdrowia J. W. Stalina

5 marca 1953 roku o godzinie 200

MOSKWA PAP. Agencja TASS ogłosiła następujący biuletyn o stanie zdrowia J. W. Stalina w dniu 5 marca 1953 r. godz. 2 czasu moskiewskiego:

W ciągu ubiegłej doby stan zdrowia J. W. Stalina pozostawał ciężki.

Wylew krwi do mózgu, do jego lewej półkuli, który nastąpił w nocy na 2 marca, na tle choroby nadciśnieniowej i miażdżycy, doprowadził, poza prawostronnym porażeniem kończyn i utratą przytomności, do uszkodzenia pnia mózgowego połączonego z zaburzeniem ważnych czynności — oddychania i krwioobiegu.

W ciągu nocy na 4 marca trwały zaburzenia oddychania i krwioobiegu. Największe zmiany zaobserwowano w czynnościach oddychania: częstsze stały się objawy periodycznego oddechu (tzw. oddechu Cheyne - Stokesa). W związku z tym pogorszył się stan krwioobiegu i zwiększył się stopień niedotlenienia. Systematyczne podawanie tlenu, a także środków leczniczych, regulujących oddychanie oraz działalność serca i naczyń, stopniowo poprawiło nieznacznie stan i rano 4 marca zmniejszyły się nieco zaburzenia oddychania.

Później, w ciągu 4 marca, wznowiły się ciężkie zaburzenia oddychania. Częstość oddechu — 36 na minutę.

Ciśnienie krwi nadal było wysokie (maksymalne — 210 i minimalne — 110) przy tętnie 108 — 116 uderzeń na minutę, nieprawidłowe (niemiarowe) na tle migotania). Serce powiększone w umiarkowanym stopniu.

Istotnych zmian w płucach jak również ze strony narządów jamy brzusznej w ciągu ubiegłej doby nie stwierdzono. W moczu wykryto białko i czerwone ciała krwi, przy normalnym ciężarze właściwym. Analiza krwi wykazała wzrost liczby białych ciałek krwi (do 17 tysięcy). Ciężota rano i w ciągu dnia była podwyższona do 38,6 stopni.

Zabiegi lecznicze w ciągu 4 marca stosowano w postaci wdechania tlenu, podawania preparatów kamforowych, kofeiny, strofantyny i glukozy. Po wtórnie dokonano upustu krwi przy pomocy pijawek. W związku z podwyższoną ciężotą i wysoką leukocytozą wzmożono leczenie penicylinowe (stosowane w celach profilaktycznych od początku choroby).

W nocy z 4 na 5 marca stan zdrowia J. W. Stalina nadal pozostaje ciężki. Chory znajduje się w stanie sporu (głębokiej nieprzytomności). Nerwowa regulacja oddechu i działalność serca pozostają nadal silnie zakłócone.

Minister Ochrony Zdrowia ZSRR — A. F. Tretjakow.
Szef Zarządu Leczniczo - Sanitarnego Kremla — I. I. Kuperin.

Naczelnym internistą Ministerstwa Ochrony Zdrowia ZSRR — profesor P. E. Lukomski.
Rzeczywisty członek Akademii Nauk Medycznych — profesor N. W. Konowałow.
Rzeczywisty członek Akademii Nauk Medycznych — profesor A. L. Miasnikow.
Rzeczywisty członek Akademii Nauk Medycznych — profesor E. M. Tariejew.
Członek - korespondent Akademii Nauk Medycznych — profesor I. N. Fillimonow.
Professor I. S. Glazunow.
Professor R. A. Tkaczew.
Docent W. J. Iwanow-Nieznamow.

Biuletyn o stanie zdrowia J. W. Stalina

5 marca 1953 roku o godzinie 1600

MOSKWA PAP. Agencja TASS ogłosiła następujący biuletyn o stanie zdrowia J. W. Stalina w dniu 5 marca 1953 r. godzina 16 czasu moskiewskiego:

W ciągu nocy i pierwszej połowy dnia 5 marca stan zdrowia J. W. Stalina uległ pogorszeniu. Do poprzednich zaburzeń ważnych czynności mózgu dołączyły się ostre zakłócenia ze strony układu sercowo - naczyniowego. Rankiem 5 marca zaobserwowano w ciągu trzech godzin objawy ciężkiej niewydolności oddechowej, które z trudem poddawały się odpowiedniemu leczeniu. O godz. 8 rano wystąpiły objawy ostrej niewydolności układu sercowo - naczyniowego (zapaść); ciśnienie krwi spadło, tętno uległo przyspieszeniu, wzrosła białość. Pod wpływem specjalnych środków leczniczych objawy te zostały usunięte. Dokonyano o godz. 11 rano elektrokardiogram wykazał ostre zaburzenia krwioobiegu w tętnicach wieńcowych serca z ogniskowymi zmianami w tylnym ścianie serca (elektrokardiogram dokonany 2 marca zmian tych nie wykazywał). O godz. 11 m 30 ponownie nastąpiła ciężka zapaść, którą z trudem opanowano odpowiednimi zabiegami lecz-

nicznymi. Później zaburzenia sercowo - naczyniowe nieco ustąpiły, chociaż ogólny stan nadal pozostawał wyjątkowo ciężki.

O godz. 16 ciśnienie krwi: maksymalne — 160, minimalne — 110; tętno — 120 na min., niemiarowe, oddechów — 36 na minutę, ciężota — 37,6 stopni; leukocytoza — 21 tysięcy.

Leczenie w chwili obecnej zmierza przede wszystkim do zwalczania zaburzeń oddychania i krwioobiegu, w szczególności wieńcowego.

Minister Ochrony Zdrowia ZSRR — A. F. Tretjakow.
Szef Zarządu Leczniczo - Sanitarnego Kremla — I. I. Kuperin.

Naczelnym internistą Ministerstwa Ochrony Zdrowia ZSRR — profesor P. E. Lukomski.
Rzeczywisty członek Akademii Nauk Medycznych — profesor N. W. Konowałow.
Rzeczywisty członek Akademii Nauk Medycznych — profesor A. L. Miasnikow.
Rzeczywisty członek Akademii Nauk Medycznych — profesor E. M. Tariejew.
Członek korespondent Akademii Nauk Medycznych — profesor I. N. Fillimonow.
Professor I. S. Glazunow.
Professor R. A. Tkaczew.
Docent W. J. Iwanow-Nieznamow.

Orzeczenie lekarskie o przebiegu choroby i śmierci J. W. Stalina

MOSKWA (PAP). Agencja TASS opublikowała następujące orzeczenie lekarskie o przebiegu choroby i o śmierci J. W. Stalina.

W nocy na 2 marca nastąpił u J. W. Stalina wylew krwi do mózgu (do lewej półkuli) na tle choroby nadciśnieniowej i miażdżycy. W wyniku tego nastąpiło porażenie prawej połowy ciała i trwała utrata przytomności. Od pierwszego dnia choroby stwierdzono objawy zakłócenia oddychania na skutek upośledzenia czynności ośrodków nerwowych. Zaburzenia te wzmagaly się z dnia na dzień. Miały one charakter tzw. oddechu periodycznego z długimi przerwami (oddech Cheyne - Stokesa). W nocy na 3 marca zakłócenia oddechu zaczęły przybierać niekiedy groźny charakter. Od początku choroby stwierdzono również znaczne zmiany w układzie sercowo - naczyniowym, a mianowicie wysokie ciśnienie krwi, przyspieszenie i zakłócenie rytmu tętna (niemiarowość na tle migotania) i rozszerzenie serca. W związku z postępującą niewydolnością oddechu i krwioobiegu już od 3 marca wystąpiły objawy niedotlenienia. Od pierwszego dnia choroby podniosła się ciężota i wystąpiła wysoka leukocytoza co mogło wskazywać na rozwój ognisk zapalnych w płucach.

Ostatniego dnia choroby, przy gwałtownym pogorszeniu się stanu ogólnego, zaczęły pojawiać się

powtarzające się ataki ciężkiej, ostrej niewydolności sercowo-naczyniowej (zapaść). Badanie elektrokardiograficzne pozwoliło na stwierdzenie ostrego zakłócenia krwioobiegu w naczyniach wieńcowych serca z utworzeniem się ogniskowych porażań mięśnia sercowego.

5 marca w drugiej połowie dnia stan chorego zaczął szczególnie szybko ulegać pogorszeniu: oddech stał się powierzchowny i bardzo przyspieszony, częstość tętna osiągnęła 140—150 uderzeń na minutę. Wypełnienie tętna obniżyło się.

O godz. 21 minut 50, wśród objawów narastającej niewydolności sercowo - naczyniowej i oddechowej, J. W. Stalin zmarł.

Minister Ochrony Zdrowia ZSRR — A. F. Tretjakow.
Szef Zarządu Leczniczo - Sanitarnego Kremla — I. I. Kuperin.

Naczelnym internistą Ministerstwa Ochrony Zdrowia ZSRR — profesor P. E. Lukomski.
Rzeczywisty członek Akademii Nauk Medycznych — profesor N. W. Konowałow.
Rzeczywisty członek Akademii Nauk Medycznych — profesor A. L. Miasnikow.
Rzeczywisty członek Akademii Nauk Medycznych — profesor E. M. Tariejew.
Członek - korespondent Akademii Nauk Medycznych — profesor I. N. Fillimonow.
Professor I. S. Glazunow.
Professor R. A. Tkaczew.
Docent W. J. Iwanow-Nieznamow.

Do Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

Do Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich

Do Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Moskwa

Drozy Towarzysze i Przyjaciele!

Łączymy się z wami w bólu i żałobie z powodu zgonu ukochanego naszego wodza i nauczyciela, natchnionego kontynuatora nieśmiertelnej nauki Marksas, Engelsa i Lenina, genialnego budowniczego komunizmu, niezłomnego chorążego światowego obozu pokoju, wielkiego przyjaciela narodu polskiego, któremu masy pracujące Polski zawdzięczają swe wyzwolenie z jarzma niewoli narodowej i społecznej.

Nieśmiertelne życie i dzieło Towarzysza Stalina będzie dla narodu polskiego natchnieniem i gwiazdą przewodnią w codziennej pracy i walce o zbudowanie nowego, socjalistycznego ustroju, będzie sztandarem w walce o zwycięstwo idei pokoju, postępu i wolności wszystkich pracujących na całym świecie.

Skupieni w zwartych i czujnych szeregach pod sztandarem największego bojownika i geniusza współczesnej epoki — Józefa Stalina ślubujemy dochować wierności jego nauk, strzec niezłomnie zasad internacjonalizmu i solidarności wszystkich ludzi pracy, stać na straży praw i zdobyczy ludu, których niezłomną i niezawodną ręką jest walczyć przyjaźń i braterstwo ze Związkiem Radzieckim.

Zapewniamy was, towarzysze i przyjaciele, że naród polski nie będzie szczędził sił, aby zwyciężyć i wzbogacić swój twórczy wkład do wspólnej walki o realizację wiecznie żywych idei, nauki i wskazań Wielkiego Stalina.

W imieniu Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Rady Ministrów i Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

BOLESŁAW BIERUT
ALEKSANDER ZAWADZKI

Warszawa, 6 marca 1953 r.

Naród francuski nigdy nie będzie walczył przeciw Związkowi Radzieckiemu - piszą komuniści Paryża do komunistów Moskwy

DZIENNIK „Prawda” ogłosił w dniu 5 marca br. list wysłany 1 marca przez konferencję Federacji Francuskiej Partii Komunistycznej (departamentu Sekwany (Paryż) do komunistów moskiewskiej organizacji KPZR. W liście tym komuniści Paryża piszą m. in.:

My komuniści paryscy, przesyłamy serdeczne pozdrowienia Wam, naszym starszym braciom — komunistom organizacji moskiewskiej.

W naszej gigantycznej walce przeciwko siłom wojny, reakcji i faszyzmu, w której — jesteśmy przekonani — zwycięża siła pokoju, demokracji i socjalizmu, kierujemy się mądrymi słowami Towarzysza Stalina o wzajemnym poparciu naszych partii. Dziękuję Wam, radzicie towarzysze i bracia, za poparcie, jakiego nam udzielacie w naszej walce o pokój i wolność.

Towarzysze i bracia, poparcie wasze jest ogromne: jest to poparcie jakiegoś udziału światowemu ruchowi rewolucyjnemu i robotniczemu — Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, dając przykład narodom walczącym o utrzymanie pokoju i o wyzwolenie spod jarzma kapitalistycznego.

Towarzysze i bracia! Zapewniamy Wam, że z waszej strony o całkowitym naszym poparciu. Pod kierownictwem Maurice Thoreza wzywały klasę robotniczą i cały nasz naród, by zjednoczyły się w walce o utrzymanie pokoju. Niechaj rozbijała wszędzie słowa naszej przysięgi: „Naród francuski nigdy nie będzie walczył przeciwko Związkowi Radzieckiemu!”

Przytęka to jest wyrazem naszej niezłomnej wierności wobec podstawowych zasad naszego narodu, z obywatelską siłą wyraża ona ożywienie robotników i prostych ludzi naszego kraju woli obrony pokoju.

Wielka jedność partii i narodu

Artykuł wstępny „Prawdy”

MOSKWA.

„PRAWDA” publikuje następujący artykuł wstępny zatytułowany: „Wielka jedność partii i narodu”.

SILA partii Lenina-Stalina tkwi w jej ścisłej więzi z milionowymi masami ludzi pracy, w jej nierozdzielnej jedności z narodem. Nasza partia jest prawdziwie ludową partią, której polityka zapewnia stały wzrost potęgi naszej ojczyzny, odpowiada żywotnym interesom mas pracujących. Naród radziecki jednomyślnie popiera politykę partii i darzy ją pełnym zaufaniem.

W październiku 1917 r., gdy partia komunistów otwarcie wezwała robotników i chłopów do obalenia władzy burżuazji, wezwanie to spotkało się z całkowitym poparciem olbrzymiej większości robotników, żołnierzy i chłopów. Władza burżuazji została obalona i ustanowiona dyktatura proletariatu. W latach wojny domowej i interwencji obcej, na ród nasz pod przewodnictwem Lenina i Stalina osiągnął całkowite zwycięstwo nad wrogami, obronił zdobycze Rewolucji Październikowej. Los wojny, został przesądzony przede wszystkim dzięki sympatii i poparciu milionowych mas ludności dla polityki partii komunistycznej.

Komunikat Rady Ministrów ZSRR i Komitetu Centralnego KPZR

MOSKWA. (PAP). Agencja TASS donosi:

Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego postanowiły:

Dla zorganizowania pogrzebu Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego Generalissimusa Józefa Wissarionowicza Stalina utworzyć komisję w składzie: N. S. Chruszczow (przewodniczący), L. M. Kaganowicz, N. M. Szernik, A. M. Wasiliewski, N. M. Piegow, P. A. Artiemiew, M. A. Jasnow.

Gdy Niemcy hitlerowskie zdradziły napadły na Związek Radziecki, potężnie zażachępane do tego przez militarystów amerykańskich i zakłóciły pokój, tworząc pracę naszego narodu, partia Lenina-Stalina przekształciła cały kraj w jeden wielki oboz wojny, porwała do wielkiej wojny narodowej wszystkie narody ZSRR.

„Organizatorska praca partii — wskazywał towarzysze Stalin w 1943 roku — zjednoczyła i skierowała ku wspólnemu celowi wszystkie wysiłki ludzi radzieckich, podporządkowała wszystkie nasze siły i środki sprawie rozgromienia wroga. W okresie wojny partia zrosła się jeszcze bardziej z narodem, zespółła się ściślej z szerokimi masami ludu pracy.”

W ciężkich latach wojny garce, niepodzielne poparcie udzielone rządowi radzieckiemu przez wszystkie narody ZSRR, a przede wszystkim zaufanie do wielkiego narodu radzieckiego — pierwszego wśród równych narodów naszego kraju — było tą decydującą siłą, która zapewniała naszej ojczyźnie

Lenin pisał w 1920 roku:

„Z pewnością teraz widzą już niemal wszyscy, że bolszewicy nie utrzymaliby się przy władzy nie tylko 2 i pół roku, lecz nawet 2 i pół miesiąca bez jak najsurowszej, prawdziwie ścisłej dyscypliny w naszej partii, bez najzupełniejszego i bezgranicznego poparcia jej przez ogół klasy robotniczej, tzn. przez te wszystkie, co w niej jest myśliczące, uczelwowe, ofiarne, wpływowe go, zdolnego do poprawiania za sobą lub porwania warstw zacofanych.”

Lenin żądał od partii nie tylko wierności, wierności dla rewolucji, wytrzymałości, ofiarności, bohaterstwa, lecz również umiejętności związania się z zbliżeniem, prawie do całkowitego zespolenia się z najszerszymi masami ludu pracy. Towarzysze Stalin stale podkreślał, że partia nie mogłaby kierować klasą robotniczą i prowadzić jej od zwycięstwa do zwycięstwa, gdyby nie była związana z masami bezpartyjnymi, gdyby nie było spójności między partią a masami bezpartyjnymi.

„szerokie masy robotników bezpartyjnych — uczył towarzysze Stalin — uważają naszą partię za własną partię, partię bliską i ukochaną, w której wzrosła i umocniła się do głębi zainteresowanie, której kierownictwo doborowo nie powierzą swój los”

Zaciekawienie więz z masami, mające poparcie milionów ludzi pracy, partia komunistyczna na pod genialnym przewodem wielkiego Stalina doprowadziła nas kraj do zwycięstwa socjalizmu. Partia stała na czele narodu w walce o realizację planu pięcioletniego, potrafiła zorganizować miliony robotników i chłopów do budowy socjalizmu, rozgromiła i usunęła z drogi wszystkich wrogów narodu, którzy usiłowali uderzyć w wielkie dzieło budownictwa socjalistycznego. W krótkim okresie historycznym nasza ojczyzna pod genialnym kierownictwem towarzysza Stalina przekształciła się z kraju zacofanego w kraj przodujący, z rolniczego — w przemysłowy, stała się potężnym mostem socjalistycznym.

W każdym sukcesie naszego budownictwa naród widzi konkretną realizację genialnych idei towarzysza Stalina. Wynikiem realizacji tych idei jest nieustanny wzrost całej produkcji społecznej, a przede wszystkim produkcji środków produkcji, niestanęcej jej do skompletowania na bazie najwyższej techniki. Zwycięstwo tych idei przejawia się w pomysłowej budowie olbrzymich elektrowni wodnych, kanałów i systemów nawigacyjnych, w nieustannym podnoszeniu się dobrobytu i poziomu kulturalnego mas pracujących. Komunistów — wyprzedzając i zahartowaną awangardą mas pracujących naszego kraju — dają całemu narodowi natchnienie przykład ofiarnej walki o cele, w życie zaciągają postawione przez wielkiego Stalina, przez wielkich postawionych przez niego pracowników miliony bezpartyjnych robotników, chłopów, inteligencji. Radziecki ustroj społeczny zaspala komunistów z bezpartyjnymi w jeden wspólny kolektyw. I jedni i drudzy tworzą jedno wspólne dzieło — wielkie dzieło budowy komunizmu.

Jedność i zwartość, hart ducha i czujność — te wszystkie cechy wychowały w naszym narodzie Lenin i Stalin, stworzyli na i wypielastowali przez wieloletnią pracę miliony bezpartyjnych robotników, chłopów, inteligencji. Radziecki ustroj społeczny zaspala komunistów z bezpartyjnymi w jeden wspólny kolektyw. I jedni i drudzy tworzą jedno wspólne dzieło — wielkie dzieło budowy komunizmu.

Realizując wspaniałe zadania postawione przez towarzysza Stalina, naród radziecki pod wyprzedzającym kierownictwem partii pewnie i zdecydowanie kroczy naprzód do celu, który wskazał nam towarzysze Stalin — do triumfu komunizmu w naszym kraju!

osiągnięcie historycznego zwycięstwa nad najcięższym wrogiem ludzkości — nad faszyzmem.

Po zwycięskim zakończeniu wojny partia porwała nasz naród do wykonania wielkich zadań postawionych przez towarzysza Stalina w jego historycznym przemówieniu z 9 lutego 1946 r. Tworząc inicjatywę milionowych mas, przejętych gorącym pragnieniem jak najszybszego wcielenia w życie tych zadań, narodziła najbardziej dobitny wyraz w ogólnonarodowym współzawodnictwie socjalistycznym, w masowym bohaterstwie pracy ludzi radzieckich. Pomysł wykonania pierwszej powojennej pięcioletniej stalinowskiej ścisłej dobitnie o tym, że cały naród radziecki uznał zadania postawione przez partię Lenina — Stalina za swą najbliższą i żywotną sprawę.

Nowe genialne dzieło towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”, jego historyczne przemówienie na XIX Zjeździe Partii, uchwały Zjazdu natchnęły naród radziecki do bohaterkich czynów na polu pracy, uzbroiły go we wspaniałe i jasne perspektywy dalszego zwycięskiego budownictwa komunistycznego, rozwinięte przez towarzysza Stalina.

W kraju naszym wzmagają się i rozwijają aktywnie polityczna i entuzjazm pracy. Naród radziecki nie szczędzi sił i pracy dla wykonania wielkich twórczych planów partii komunistycznej. Plany te, określające perspektywy i drogi naszego marszu naprzód — mówią towarzysze Malenkow w sprawozdaniu na XIX Zjeździe partii — opierają się na znajomości praw ekonomicznych, opierają się na nauce o budowie społeczeństwa komunistycznego, rozwinięte przez towarzysza Stalina.

W każdym sukcesie naszego budownictwa naród widzi konkretną realizację genialnych idei towarzysza Stalina. Wynikiem realizacji tych idei jest nieustanny wzrost całej produkcji społecznej, a przede wszystkim produkcji środków produkcji, niestanęcej jej do skompletowania na bazie najwyższej techniki. Zwycięstwo tych idei przejawia się w pomysłowej budowie olbrzymich elektrowni wodnych, kanałów i systemów nawigacyjnych, w nieustannym podnoszeniu się dobrobytu i poziomu kulturalnego mas pracujących. Komunistów — wyprzedzając i zahartowaną awangardą mas pracujących naszego kraju — dają całemu narodowi natchnienie przykład ofiarnej walki o cele, w życie zaciągają postawione przez wielkiego Stalina, przez wielkich postawionych przez niego pracowników miliony bezpartyjnych robotników, chłopów, inteligencji. Radziecki ustroj społeczny zaspala komunistów z bezpartyjnymi w jeden wspólny kolektyw. I jedni i drudzy tworzą jedno wspólne dzieło — wielkie dzieło budowy komunizmu.

Jedność i zwartość, hart ducha i czujność — te wszystkie cechy wychowały w naszym narodzie Lenin i Stalin, stworzyli na i wypielastowali przez wieloletnią pracę miliony bezpartyjnych robotników, chłopów, inteligencji. Radziecki ustroj społeczny zaspala komunistów z bezpartyjnymi w jeden wspólny kolektyw. I jedni i drudzy tworzą jedno wspólne dzieło — wielkie dzieło budowy komunizmu.

Realizując wspaniałe zadania postawione przez towarzysza Stalina, naród radziecki pod wyprzedzającym kierownictwem partii pewnie i zdecydowanie kroczy naprzód do celu, który wskazał nam towarzysze Stalin — do triumfu komunizmu w naszym kraju!

Nowe osiągnięcia murarek stolicy

Łódzkie tkaczki zaciągają „Warty „Pokoju”

KOBIETY polskie dokonują czynów swą niezłomną wolą walek o pokój, o umocnienie sił ludowej ojczyzny. Nowymi osiągnięciami w pracy zawodowej i społecznej witały one zbliżający się dzień 8 marca.

Nowym sukcesem produkcyjnym powitła zbliżający się Międzynarodowy Dzień Kobiet produkująca w stolicy kobieca brigada murarek Haliny Ber ze Zjednoczonego Budownictwa Miejskiego nr 6 z budowy osiedla hoteli robotniczych na Kole. Realizując podjęte zobowiązanie siostrzeństwa 8 godzin 15 tys. cegieł, zespół murarek w dniu 5 m. ukończył budowę bloku IV — w czasie 7 i pół godziny pracy 20 000 sztuk cegieł, realizując swe dzieło na zadaniu w 80 proc. W skład zespołu oprócz Haliny Ber wchodziła Stanisława Fraliewicz i Józefa Pruska. Używając przez dzień nie murarki walek jest nowym kłosem rekordem murarskim Polski, lepszym od rekordu ustanowionego przez ten sam zespół na budowie bloku dla uczczenia Złotych Prodników — Budowniczych Polski Ludowej.

W łódzkich zakładach przemysłu włókienniczego im. Dzierżyńskiego znane produkowały pracę — przadka Helena Okrój oraz tkaczki Bronisława Deka i Helena Zambrzeńska wzięły udział w zrywowej podjęciu zobowiązań oraz zaciągania „Wart Pokoju” dla uczczenia Międzynarodowego Dnia Kobiet. W ich ślady poszło ponad 2 tys. pracownic tych zakładów. „Warty Pokoju” zaciągają również robotnice innych fabryk łódzkich jak np. zakładów im. Marchewskiego, im. Dubois, „Marja” itd.

Wiele cennych zobowiązań dla uczczenia dnia 8 marca podjęły również kobiety wielkie.

„Korab” uesteki zdobył sztandar przechodni za najlepsze połowy w IV kwartale 52 r.

W NIEDZIELE w Domu Rybaków w Uście odbyła się uroczystość wręczenia sztandaru przechodniego — Związku Zawodowego Pracowników Żeglarni żałogom rybakim PP i UR „Korab”.

SZTANDAR przechodni żałogom zdobył za najlepsze wyniki połowowe, osiągnięte w czwartym kwartale ub. roku.

Do zaszczytnego wyróżnienia przyczynili się wszystkie żałogi „Korab”, a szczególnie żałogi kutrów Ust. 1 z szyprem Januszem Korcem, Ust. 7 z szyprem Bronisławem Kopiekim i Ust. 23 z szyprem Wacławem Gruszczyńskim.

Pierwsza żałoga roczny plan połowowy wykonała już 1 października ub. roku, a pozostałe dwa kutry osiągnęły najlepsze wyniki połowowe w czwartym kwartale.

Obok żałog kutrów bardzo dobrze pracowali pracownicy ładowi. Na szczególne wyróżnienie zasłużył Tadeusz Tuzo — znany racjonalizator i mechanik silnikowy. Nie można również pominąć dzielnej siełki Kazimierza Kaczmarek, która przekraczając systematycznie miesięczne plany uzyskiwała w czwartym kwartale ub. roku 287 proc. normy.

Rybak uesteki, przejmując sztandar przechodni z rąk rybaków „Arki” zapowiedzieli, że nagrodę nie wypuszczą już ze swoich rąk i muszą ona pozostać na stałe w Uście. Podjęli oni również zobowiązanie wykonania planów połowowych za pierwszy kwartał br. w 110 proc.

W 73 RZECZNICY wyzwolenia Bułgarii przez armię radziecką odcisnęły się w całym kraju masyowe demonstracje, w których narodził się wyraz swej bezgranicznej wdzięczności dla bratniego narodu radzieckiego.

Szczecińskie Zakłady Graficzne
Szczecin, Krzysztofa nr 7